

מערכת השמועות הפכה בלתי-נסבלת. דרושה

הכרעה מנופתי!

פטים על הוצאת לשון הרע נגד אהוד אולמרט והארץ, כדי לאפי שר בדיקה מישפטית מוסמכת של ההאשמות שהועלו נגדם.

איהגשת תביעות כאלה היתה מוכרחה להתפרש כתודאה באשמה. רק מי שחושש שמא עלולים להתגלות בבית-המישפט פרטים מרשיעים נגדו, יכול להימנע מל-הגיב כך על ההאשמה הפומבית שהוא עיין לעולם הפשע המאורגן.

האפשרות של תגשת תביעה נגד עיתון ועיתונאים ברורה לגמרי. עיתונאי המפריע סם האשמות כה חמורות, מוכרח להיות מוכן להוכיח את הדברים בבית-המישפט. כך אמר החוק, וכך אומרת גם האתיקה. למראית-עין, שונה המצב לגבי חברי-כנסת, אך זוהי אגדה.

אומנם נכון שחברי-כנסת נהנה מחסינות מוחלטת... בפני כל פעולה מישפטית בשל...הבעת דיעה בעל-פה או בכתב, או בשל מעשה שעשה - בכנסת או מחוצה לה -

אם היו... הבעת-הדיעה או המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו כח"כ... האם הטחת האשמות פליליות בפני אנשים מסויימים, באמצעות העיתונות והטלוויזיה, היא מילוי תפקיד של חברי-כנסת? הדבר רחוק מאד מהיות כמות או פבלי.

מי שרוצה להגיש תביעה פלילית נגד חברי-כנסת על עבירה כזאת, יפנה ליועץ המישפטי לממשלה. אם הלה מוצא זאת לנכון, יבקש מן הכנסת להסיר את חסינות חברי-הכנסת. אחרי נהלי מסויים, בוועדה ובמליאה, יכולה הכנסת להסיר את החסינות - וזין ח"כ כדין כל אורח.

אך יש דרך פשוטה עוד יותר, כל אחד מן האדונים הנ"ל יכול להגיש נגד חברי-הכנסת אהוד אולמרט תביעה אזרחית על הוצאת לשון-הרע, ורתבוע פיצוי.

במישפט כזה לא תתעורר בעיית החסינות כלל - אלא אם כן הובא שם עצמו מעורר אותה, כדי להחליץ מן המישפט. אינו מאמין כי חברי-הכנסת אולמרט יעשה זאת. אם תגיש נגדו תביעה אזרחית בשל הדברים שאמר מחוץ לכנסת, ואם יבקש לבטלח בטענה שפעל במיסגרת חסינותו כחברי-כנסת, הוא יגזור חורבן על הקאריירה הציבורית שלו. כל אדם נורמלי יראה בצעד כזה הודאה מצידו בכך שהטיח האשמות-בעלמא, ושאין לו אומץ-הלב לעמוד ולהישפט על מעשיו.

משום כך אני מאמין כי מישי פטידיכה כזה אנו הצדדים הברורים מלא, כשבידו שני הצדדים האפי שרות המלאה את כל המעינות וההכחאות, לני הצבור ובאזונו. בית-המישפט יגיד את דברו, והדבר יגיע להכריעה, אחת ונתמיד.

אני יודע מה תהיה התכרעה הזאת. במשך שנים עסקתי בבעיות הפשע המאורגן, הן בערד-עיתון, הן כחבר-כנסת. במרוצת הזמן הובא לפני הרבה חומר - כתבות של חברי-מערכת, מידע סודי של קציני-מישטרה, ידיעות, השערות ושמעות. נוצר ענן של חשדות, אך לא הבחתי בענן זה בגוף מוצק של ראיות, שאיפשר לי - על פי שיקול-דעתי, ולפי מיטב מצפוני והבנתי - להעלות האשמה ברורה נגד אחד האדונים הנ"ל בעיתון או בכנסת.

מצב מעורפל זה הוא בלתי-נסבל. הוא בלתי-נסבל לציבור, וגוא צריך להיות בלתי-נסבל לאנשים ששמותיהם הוזכרו בהקשר זה.

על כן: תהא-ינא הכרעה!

כזה המצב בארצות-הברית. שם ניהל האף-בי-איי, בהנהגת אדגאר הובר המנוח, מלחמת-פירסומת רעשנית נגד, הסינדיקאט. אך איש מראשי הפשע לא הובא מעולם לדין, אלא בעבירות של מסי-הכנסה. היו שטענו כי הובר המציא סיפורים דימי-יוניים, גיסה מקראתי, כדי להשמין את האיתלקים (קוזה נוסטרה) ולחפות על כישלונותיו, ואולי גם כדי לחפות על ראשי-הפשע האמיתיים.

אם מישטרת-ישראל אינה מסוי גלת להביא את ראשי-הפשע, יהיו אשר יהיו, אל בית-המישפט, יש צורך באמצעים אחרים כדי לחי שוף את האמת.

הדרך הגרועה ביותר היא מינוי ועדה פרלמנטרית. בכנסת יושבים פוליטיקאים, לא חוקי

ובעל בתי-מלון, וידידו, האלוף (מיל.) רחבעם (גנדי) זאבי, מי שהיה איש-פלמ"ח, מסקד בכיר בצה"ל ויועץ ראשי-הממשלה האחרון.

השניים ניסו להשיב לאולמרט בריבמוקם. ריבריהם לא היו משכי נעים - אם להשתמש בלשון המעטה.

יתכן, כי ניתן להסביר זאת באפתעה בתדהמת. הם לא ידעו כי יש בידו אולמרט הקלטה, ולא היו מוכנים להגיב עליה. בכל-זאת ניראה הדבר מוזר, אך אין זה סוף-פסקו - ואסור שזה יהיה סוף-הפסקו.

למחרת האירוע הטלוויזיוני (שהיה מעין בית-מישפט-עממי אלקטרוני) התחיל ה' ארץ כפירסום סירת המאמרים שלו. הופיעו בה שמותיהם של מנטש, מיורחי, שמואל פלאט-שרון ואחרים, תחת הכותרת "הפשע המאורגן בישראל".

הדבר הזה אינו יכול להימשך. מזה שנים מפיצים אנשים שונים כי קבוצה, המתרכזת סביב מרדכי (מנטש) צרפתי, ושאליה משתייך הקבלן בצלאל מיורחי, מהווה את צמרת הפשע המאורגן בישראל.

מעולם לא הובאה לכך הוכחה כלשהי. מעולם לא הופרך הדבר בצורה משכנעת.

נוצר מעין מצב של תיקו, שהוא בלתי-נסבל. השבוע הגיעו הדברים לשיא.

■ ■ ■

התחיל בזה חבר-הכנסת אהוד אולמרט, איש הליכוד, לשעבר נושא-כליו טובה שמואל תמיר, וכיום פוליטיקאי צעיר ושפתן בזכות עצמו.

אולמרט תובע לעצמו את תפקיד הו"ר של ועדה פרלמנטרית לחקירת ענייני הפשיעה, העומדת לקום.

אפשר להכין אותו. לאיש כמותי, יכול תפקיד כזה להיות קרשי קפיצה מצויין לעלייה מפהררת.

ו"ר הוועדה יכול לייצר ידיעות ברשת הנע, לעמוד יום-יום במרכז אירועי הטל-וויזיה, הרדיו והעיתונות.

באמריקה זוהי שיטה בדוקה. אין התי-חלה טובה יותר לקאריירה פוליטית מאשר תפקיד התובע-הכללי-המחוזי, הלוחם בדרקון הפשע המאורגן. לפחות שני פוליטיקאים, שבנו לעצמם תדמית של לוחמים בפשע, הגיעו בדרך האחרון עד לסף הבית הלבן - תומאס דיואי הרפובליקאי ואסטס קייסר הדמוקראטי.

בארץ בנה שמואל תמיר את הקאריירה הפוליטית שלו על מישפטים סנסציוניים. בכנסת השביעית הצליח לנפח עכבר קטן של פשיעה (עניינו של יצחק שובינסקי וחברת אוטוקארט) לממדים של סוס-מירוץ, כדי לדהיר עליה אל הבחירות. עוזרו הדינאמן היה או אהוד אולמרט.

לכן, כאשר שם אולמרט את עיינו בתפקיד הקופם, היה זקוק לסני-סציה מפוצצת.

הוא שמע כי היומון הארץ עימד לפתוח בסדרת-מאמרים שתאשים את מנטש, מיר רחן ושות' בהשתייכות לפשע המאורגן. זה הספיק. אולמרט כינס מסיבת-עיתונות אים מעשייה, הזמן ברוב כבוד טלוויזיוני, שם ראוהו מאות אלפים, רק מעטים מהם שמו לב לטריק ישן.

חיים יבין הציג לו את השאלה הישירה: האם יש לך הוכחות? אולמרט השיב בחיוב נלהב, התחיל לפשפש בערימה של ניירות בלתי-מוזהים, כחפשי מסמך מסריים, המשיך להבר ועבר לנושא אחר.

מי הכחין בכך שלא שלף שום נייר? שנה המציא שום הוכחה? הדבר מזכיר את הטריק המפורסם של הסנאטור ג'ון מקקארתי, שניפנף, בשעת שאים, בגיליון נייר הכריז: זוהי רשימה של עשרות סוכנים קומיניסטיים, העובדים במישרד-החוקי האמריקאי! הוא לא נקב בשמות, ומעולם לא נודע מה היה כתוב ברשימה. קרוב לוודאי שהיה זה גיליון נייר ריק.

לגבי שידורו של אולמרט ניתן לאמר רק דבר אחד: לא הובאה לו אף הוכחה אחת, וגם לא הוגי דעה בו אף האשמה מוחשית אחת.

■ ■ ■

הוא צד אחר של המטבע. גם הצד השני תמהה מאד.

כאשר דיבר אולמרט בטלוויזיה, ישבו באלוף אחר שני אנשים שנגדם כונו האשמותיו: אותו בצלאל מיורחי, קבלן

פלאט-שרון ומנטש בחתונת בנו של בצלאל מיורחי

רים. לפוליטיקאים יש מטרה מרכזית אחת בחיים: להשיג את מירב הפירסומת ה' אישית, כדי לקדם את הקאריירה האישית שלהם. קוירה פרלמנטרית בנושא זה, המחייבת ידע מיקצועי רב, לא תהיה אלא קימדיה: מסע-פירסום לחברי הוועדה, תוך ניצול החומר הסנסציוני, האמיתי או ה' מפוברק, שיתגלגל בשיבות הוועדה.

עודה מינוי ועדת-חקירה ממדכי תית, עי פי חוק ועוד-החקירה, כראשות שופט מיקצועי ובהשתתפות מישפטים, קרימינולוגים ומומחים אחרים. ועדה כזאת זקוקה לצוות-מחקר עצמאי, ולפרקי דיט מעודה שיחקור את הערים.

גם זו אינה תרופת-פלא, כפי שהוכיחה ועדת-אגרנט. אך מכל שיטות הפעולה הממלכתיות, נראה לי שזוהי השיטה ה' מעשית הטובה ביותר.

אני מציע עי כן לשרי-המישי פטים הנוכחי מנתם כנון, להביא לפני הממשלה הצעת-החלטה למי נו ועדה כזאת, שתורכב על-ידי נשיא בית-המישפט העליון, כהתי-אם לחוקי.

■ ■ ■

אין הדבר פוטר את האדונים צרפתי, מיורחי, זאבי ופלאט-שרון מלנקוט את הצעדים הנדרשים מהם לאור מה שי קרה. הם היו חייבים להגיש מישי

נוצר מצב חדש וחד-משמעי: או ש' הטענות הכלולות במאמר הן אמת, או שתן מהוות דיבה המורה ביותר.

כיו שתי אפשרויות אלה יכולה להכריע רק פמכות מישפטית.

■ ■ ■

האם קיים בארץ פשע מאורגן? לשון אחרת: האם קיים כאן אירגון של פשע?

בכנסת השביעית העליתי טענה זו והתי-ווכחתי על כך עם השר-לשעבר שלמה טענותיו היו מגוחכות, ושקעו בסופו של דבר בפילפול סמאנטי, הבלשנות באה במקום הבלשנות.

קיים בארץ פשע מאורגן. השאלות הן: מה כוחו, מה היקפו, באילו שטחים הוא עוסק, מה ה' קשר בין חקיו, האם יש לו הני הגה מרכזית ומי הכריה?

המישטרה אינה מסוגלת להתמודד עם בעייה זו. אנשים שונים מציעים שיטות שונות של אירגון-מחדש, כדי לעמוד ב' משימה. על כל פנים, עד היום לא הופרש איש בהשתייכות לצמרת אירגון-הפשע. המישטרה טוענת, להגנתה, שי זהו תפקיד קשה מאד. ככל שי הפשע המאורגן מורכב ומפועף יותר, כן קשה יותר להביא ראיות נגד מנהיגיו, המועלים באמצעות שליחים בלבד.